

Arrest

nr. 282 315 van 22 december 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 15 juni 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 17 mei 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met oog op verwijdering.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 15 juni 2022 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 september 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. STOROJENKO verschijnt voor verzoeker en van advocaat B. BUYLE, die advocaat E. MATTERNE verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 23 december 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming (VIB) in bij de Belgische autoriteiten. Onderzoek toonde aan dat hij op 3 april 2018 in Frankrijk en op 11 november 2019 in Nederland een VIB indiende die beide werden afgesloten met een weigeringsbeslissing.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) verklaart op 25 februari 2021 het eerste VIB kennelijk ongegrond aangezien Georgië als een veilig land wordt beschouwd en

verzoeker geen document kon voorleggen om zijn asielrelaas te staven. Bij arrest nr. 262 374 van 18 oktober 2021 verwerpt de Raad het beroep tegen voormelde beslissing.

Verzoeker dient op 19 november 2021 een tweede VIB in. De CGVS verklaart op 20 januari 2022 het tweede VIB niet-ontvankelijk. Verzoeker heeft voormelde beslissing niet aangevochten.

Op 4 februari 2022 wordt een administratief rapport illegaal verblijf opgesteld nadat verzoeker op heterdaad betrapt wordt op winkeldiefstal. Op 17 mei 2022 wordt er opnieuw een administratief rapport illegaal verblijf opgesteld nadat verzoeker op heterdaad betrapt wordt op winkeldiefstal. Er wordt een PV met nr. HV.12.LI.002148/2022 van de politiezone van PZ KASTZE opgesteld.

Verzoeker wordt op 17 mei 2022, onder een bijlage 13septies, bevolen om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Dit is de bestreden beslissing.

Verzoeker wordt ook een inreisverbod voor drie jaar opgelegd. Deze beslissing heeft verzoeker niet aangevochten.

Verzoeker wordt op 18 mei 2022 door de centrum-arts onderzocht die vaststelt dat verzoeker op dat ogenblik leed aan een ziekte die een inbreuk inhield van artikel 3 van het EVRM en dat er verder onderzoek nodig was om de ernst van de ziekte vast te stellen en hij niet geschikt was om in het centrum te verblijven. Verzoeker wordt op 19 mei 2022 vrijgesteld om medische redenen en bevolen om het grondgebied ten laatste op 19 juni 2022 om middernacht te verlaten.

Verweerder bezorgt de Raad op 30 september 2022 nog bijkomende gegevens. Hieruit blijkt dat verzoeker op 20 juli 2022 een aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet heeft ingediend. Deze aanvraag wordt op 9 augustus 2022 ontvankelijk doch ongegrond verklaard. Verzoeker wordt 9 augustus 2022 bevolen om het grondgebied te verlaten. Verzoeker heeft deze beslissingen niet aangevochten.

Verweerder deelt de Raad op 8 augustus 2022 mee dat verzoeker "*door Nederland als ontoegankelijk op het Schengen-grondgebied (Art. S.I.S. II)*" geseind staat.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de van de Vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 werd ingevoerd (Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van de verzoekende partij, komt het haar toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft of behoudt (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Op de terechtzitting wijst de Raad erop dat, gelet op de gegevens waarover hij beschikt, het belang bij het beroep in vraag kan worden gesteld op grond van de vaststelling dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten nog werd gevolgd door een later bevel om het grondgebied te verlaten van 9 augustus 2022 dat niet binnen de geldende beroepstermijn werd aangevochten en bijgevolg definitief aanwezig is in het rechtsverkeer.

In antwoord hierop stelt verzoeker te willen volharden in zijn belang omwille van de schending van hogere rechtsnorm, met name artikel 3 van het EVRM.

Evenwel, zelfs al zou een van de middelen van verzoeker gegrond worden bevonden en aanleiding geven tot nietigverklaring van de bestreden beslissing, verandert dit niets aan het gegeven dat verzoeker dan nog steeds het voorwerp uitmaakt van een recenter bevel om het grondgebied te verlaten dat definitief in het rechtsverkeer aanwezig is en waaraan hij gevolg dient te geven. Daarenboven merkt de Raad op dat verweerder het recentste bevel heeft genomen op de dag waarop hij de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond heeft verklaard. Verweerder heeft dus op basis van de meest actuele gegevens waarover hij beschikte een toetsing aan artikel 3 van het EVRM heeft doorgevoerd. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker niet in beroep is gegaan tegen dit recentere bevel en de beslissing waarbij de aanvraag 9ter ongegrond wordt verklaard.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij in de voorliggende situatie waarin hij in ieder geval onder de gelding blijft vallen van een recenter en definitief geworden bevel om het grondgebied te verlaten, nog een actueel belang heeft bij huidig beroep. Er blijkt niet dat in deze situatie een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing voor hem nog een nuttig effect kan sorteren.

Het beroep tot nietigverklaring is, nu verzoeker niet langer doet blijken van het rechtens vereiste belang, onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC